

N:o 324.

Af Herr **A. Lindhagen**: *Angående jernvägsanläggningar norr om Mälaren.*

Vigten deraf att vid jernvägsbyggnader i vårt land banorna utläggas så, att de för fäderneslandet medföra den största möjliga nytta, kan icke nog framhållas. Med hänsyn härtill och då nu ett stort antal motioner i dessa dagar blifvit väckta om anslag till jernvägsanläggningar i snart sagdt de flesta delar af riket, finner jag mig föranlåten fästa uppmärksamhet på nödvändigheten deraf att genom blifvande jernvägar söka främja två af de viktigaste föremålen för landets omsorger, nemligen *Svenska jernindustrien* samt *Norrlands utveckling*. Detta ämne har blifvit närmare utredt uti en af Stockholms stadsfullmäktige den 1 Februari 1868 till Kongl. Maj:t aflåten underdånig skrifvelse, hvaraf jag här får bifoga ett tryckt exemplar, tillika med stadsfullmäktiges beredningsutskotts utlåtande i ämnet samt en karta, å hvilken man sökt åskådliggöra hufvuddragen af stadsfullmäktiges förslag. Med åberopande af dessa handlingar, jemte hvad jag nyss anført, får jag vördsamt föreslå:

att, i sammanhang med öfriga vid riksdagen väckta frågor om anslag till jernvägsbyggnader, jemväl måtte komma i öfvervägande och åtanka de två uti Stockholms stadsfullmäktiges nämnda skrifvelse omförmälda jernbanor, nemligen den ena sträckande sig från Stockholm—Upsala-banan, hufvudsakligen efter den af Kongl. Jernvägsbyggnadsstyrelsen undersökta linien från Thureberg till trakten af Sevalla samt derifrån fortlöpande till Norbergs bergslag samt Westerbergslagen och sjön Wessman; och den andra i fortsättning af Norra stambanan från Upsala, först hufvudsakligen i den riktning, som angifves af den utaf bemälda Styrelse undersökta linien öfver Söderfors till Margretehill vid Gefle—Dala-banan, samt derefter genaste och lämpligaste sträckningen vidare norrut genom Gestrikland och Helsingland till någon punkt i Medelpad, hvarifrån hon kan dela sig i två grenar, nemligen en till Jemtland och en

annan i fortsatt riktning norrut till Nylands lastplats vid Ångermanelfven.

Den af Stockholms stadsfullmäktige upprättade originalkarta skall jag tillhandahålla Stats-Utskottet, dit jag äfven torde få under riksdagens lopp inlemna åtskilliga handlingar till ytterligare upplysning i ämnet.

Jag anhåller att detta mitt förslag måtte öfverlemnas till Stats-Utskottet.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Alb. Lindhagen.

N:o 325.

Af Herr **O. Wijk**: *Om nedsättning i det kreditiv, som Kongl. Kommers-kollegium hos Riksbanken nu innehar.*

Då det påtagligen är en oegentlighet att Riksbanken utlemnar kreditiv till så stort belopp till ett civilt embetsverk, för att derifrån utlånas och då jag lifligt önskar embetsverkens reorganisation, anser jag företrädesvis af nöden, att Kommers-kollegium så fort ske kan befrias från sina bankbestyr. Denna fråga har vid förflutna riksdagar erhållit en så grundlig utredning, att jag nu kan inskränka mig att återropa samma, och vördsamt hemställa, det Riksdagen behagade besluta,

att det belopp, som under år 1870 skall hållas Kommers-kollegium tillhanda till manufakturernas och fabrikernas understöd på hittills vanliga vilkor, må bestämmas till en million femhundra tusen Riksdaler Riksmünt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Olof Wijk.